

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 35. Hoe tot Spiers in Hooghduytschlandt ende tot Affleghem in Nederlandt, tvvee belden van onse L. Vrouvve die hem ghegroet hebben, ende van Christvs omhelft vvort, bevvaert vvorden.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

hoofsch van natuer sijt en seer onghesonden van manieren / oversulckx en soudt ghy onder de Keligteusen niet geelijcken; maer ick begheere / dat ghy met de veste ouer Zee naer t'heplich landt wilt gaen en tegen de Sarazijnen bechten / op dat ghy haest een eynde soudt hebben: hy heeft dit ghedaen en indem slych is hy ghebleven.

CAPITTEL XXXV.

Hoe tot Spiers in Hooch-duytschlandt, ende tot Affleghem in Nederlandt, twee Belden van onse lieve Vrouwe die hem ghegroet hebben, en van CHRISTVS omhelst vvort bewaert vvorden.

Op den tijdt als BERNARDVS tot Spiers in Hooch-duytschlandt was / heeft hy veele mirackelen ghedaen / in tempelen hy daer was / is den hoochverheuen Feestdagh van Kerstmisse aenstaende gheweest / die hy aldaer met grooten toe-loop van volck ghebiert heeft / naer de Diffe eenighe mirackelen doende.

Op Kerstdagh doet hy mirackelen.

Op den seluen dagh heeft hy onse lieve Vrouwe inde Hooft-kerck ghebeden ende onder

onder allen heeft hy onse lieue Vrouwe
 dooz haer beldt met dese woorden d'ij-
 mael ghegroet: O Clemens, ô Pia, ô dulcis
 Virgo Maria. En als hy de leste groetenisse
 gedaen hadde/heeft i' beldt hem in bezom
 ghegroet seggende: Salve BERNARDE.
 En om dit altydt de nae-eomelingen
 bekent te maecken / sijn in dese Kercke op
 de plaetse daer dit gheschiedt is / d'ij
 ronde ringhen ghetrocken / alwaer de bo-
 venschzeben d'ij groetenissen in-ghehou-
 wen sijn. Dese woorden sijn de leste van
 den Salve Regina, die van dier tydt af
 dooz onse moeder de H. Kercke daer hy
 gheboeght sijn / want te bozen was den
 Salve Regina wt als men gheseyt hadde:
 Nobis post hoc exilium ostende.

Tot
 Spiers
 vvort
 hy van
 een steen
 beldt
 gegroet.

Hy cōt
 tot Affle-
 gen in
 neder-
 landt.

Ter wplen dat BERNARDVS
 besich was met nederlandt te dooz rep-
 sen heeft hy int vooz hy gaen i' Clooster
 van Afflighen / int landt van Hest en
 twee mijlen vande stadt Vendermonde
 gheleghen / besocht / en vooz de Religieu-
 sen een sermoon ghedaen om haer te be-
 wegghen tot i' aenbeerden de manieren
 ende onderhoudinghe van Cisteaux.
 Maer de religieusen die seer heyligh van
 leuen waeren / en hebben haer oude on-
 derhoudinghen niet willen verlaeten om
 nentwe i' aenbeerden. Ende als hy nu
 van daer wilden vertrecken / is hy eers
 tude

inde pandt ghegaen daer een beldt van
 onse lieue **M**outwe van rauender steen
 ghemaeckt/ hebbende een cleyn kindeken
 in haeren arm/ om-hoogh tegen dē muer
 stont; dooz dit beldt heeft hy onse lieue
Moutwe seer hertelijck ghegroet seggen-
 de: **A**ve **M**ARIA; t' beldt heeft hem terstont
 gheantwoozdt: **S**alve **B**ERNARDE. Tot
 rene eeuwighen memorie van dese groete-
 nisse/ is de selfste in vergulde letteren te-
 ghehen d'aerde op de plaetse daer het ghe-
 schiedt is/ wt-ghedruckt. Dit beldt is
 inde leste beroerten van t'landt dooz ee-
 nen fiel af-ghesmeten / meynende t' selue
 houdt te wesen om hier te stoken. Wande
 stucken sijn twee andere ghesneden/ waer
 van een tot afflegghem bewaert wort / en
 vander vanden **P**rioz des selfs **C**looster
 aende **P**aters **J**esuiten tot **B**russelen ge-
 gheben.

Den **E**ertweerdighen **A**bt **M**edardus
 ghetuyghet; dat hy **B**ERNARDVS eens
 heeft binden bidden alleen inde stercke/
 in ter wijlen hy neder-lagh vooz den **A**u-
 taer soo beropenbaerden hem op d'aerde
 een **C**ruys daer onsen lieuen **H**eeve aen-
 hanghden/ dit heeft den man **G**odts met
 groote devotie aen-beden ende ghelust /
 inde 't beldt **G**odts dat aen 't **C**ruys
 vast was/ heeft sijne armen van t'cruyse
 ghedaen en desen heplighen man ont-
 helst.

Tot affli-
 gē vvort;
 hy ghe-
 groet vā
 een flee-
 nē beldt,

Wort vā
 Christus
 onthelst.

helt. **D'**welck den boozsejden Abt siende
is seer verwondert ghemeeft / en stille-
ken door ghegaen om den man Godts
in sijne Godt-vzuchticheydt geen sooz-
nisse te doen. Hier van heeft Philotheus
een oude / Godt-vzuchtich en gheleerde
schryber de nac-bolghende dichten in't
latijn beschreven.

Hy knielden voor een Cruys vvaer aen dat hong' ghesnedon
Des saelichmaekers Beeld' voor ons de doot geleden:

En siende hoe sijn borst door-boort en open stont

Sijn handen al-te bey, sijn voeten gansch doorvont ;

Hy vvierter in bedroeft, en storten eenen reghen
Van traenen met ghesucht, die selve sou bevegghen

Het vvilt en vreet ghediert. Godts Soon, onnoosel lam

Dat tot ons troost alleen hier inde vverelt quam,

Ons vreucht, ons saelicheydt, die voor ons hebt vergotten

V bloet, ghelijck een stroom vvt uwe borst gheschoten

O vvat een gunst is dat, die ghy de menschen thoont

Die van soo vreedde doot u niet en hebt verschoont.

O dat ick deser ur' de pijnen mochte lijden

Die ghy onnoosel lam hebt in voorleden tijden

Hier voor den mensch alleen verduldich vvt - ghestaen

Die nochtans met den mensch gheen sonden hadt gedaen

K'heb van t'verboden fruyt, niet ghy O Heere geten

Ghy leet nochtans de straf, voor my aen i' Cruys gesmeten.

O aerde vveent met my, ghy hemels Zee en lucht.

Vvilt over ons misdaet nu suchten, sucht op sucht.

En siet ! ter vvyl hy vveent, het beeld' van t' cruys getoghen.

Comt met een soete bant hem om den hals ghevloghen.

Godt vvilde dat sijn beeld' hem liefde thoonen son

Die door een vveder liefd' voor Godt hier lijden vvou
 so machrich vvas Godts hande, soo vvoeder oock de krachtē
 der liefde, in sijn siel. Waer door dat hy verachten
 Al dat verganckelijck vvas. Om in der Eeuwicheydt
 Te Branden in de liefd' tot Godt sijn saelicheydt.

CAPITTEL XXXVI.

Hoe dat een steenen beldt der
 moeder Godts hem soghte drinc-
 ken en t'kindeken IESVS in han-
 den ghegeven heeft.

De Kercke van den heplighen Verol-
 lus, geleghen op de rebiere de Sequame
 trent de Stadt Chastillon int Bisdom
 van Langres in Franckryck was een
 onse lieue Vroumen beldt seer oudt ende
 an een seghelijck in groote tweerde ghe-
 vonden. Op eenen sekeren tijdt is BER-
 NARDVS in dese Kercke vvoor dit beldt
 vven bidden. Als hy nu eenighen tijdt
 gebeden hadde / heeft t'beldt van onse
 Vrouw t'kindeke dat sy op haerē arm
 hadde / aen BERNARDVS ghegheuen/
 ggende : BERNARDE neemt mijn
 vndt den verlosser van de gheheele we-
 rldt; daer en bouen / buyten alle natue-
 lijcke kracht / al of hy den natuerelijc-
 en Broeder van CHRISTVS gheweest
 hadde

Bernar-
 dus comt
 inde
 Kerck
 vanden
 H. Verol-
 lus.

T'beldt
 geeft hē
 t'kinde kē
 Iesus.